

علی پاکدامن: فکری خوب نبود، ایستادگی مجیدی را دوست دارم

خانه کشتی نوش جان دبیر، به مایک سالن خوب بدهید

انگار ناف او را با مبارزه بریدند، فرقی نمی‌کند تکواندو باشد یا شمشیربازی. با حرکت رزمی یا شمشیر. کاپیتان تیم ملی ساپرا اما خیلی زود از مبارزه روی شیاپانگ خسته و ناامید شد، همین هم بهترین دلیل برای کوچ به شمشیربازی شد. ورزشی سخت‌تر که از اول هم خیلی در آن سرآمد نبود اما صبوری کار خودش را کرد. چاشنی دلسوزی و حمایت پیمان فخری هم کارساز شد و راه موفقیت را برای او باز کرد تا شمشیرباز نه‌چندان خوب جوان، کاپیتان تیم ملی و یکی از ستاره‌های شمشیربازی ساپرا دنیا شود. شمشیربازی با رنکینگ ۱۴ دنیا، که هوادار دو آتشه تیم فوتبال استقلال است، اما تحلیل‌های پخته‌اش با یک کارشناس برابری می‌کند. حرف‌های خواندنی علی پاکدامن کاپیتان تیم ملی را از دست ندهید:

من به‌عنوان آدم فوتبالی دو بازی آسیایی آمدم مثلاً بوکس می‌دیدیم نمی‌فهمیدم چی شد. با کفاشیان بودیم و کفاشیان می‌پرید بالا. گفتم آقای کفاشیان تو از کجا می‌فهمی؟ گفت من به مربی‌اش نگاه می‌کنم. حالا تفاوت اسلحه‌های فلوره و ساپرا و ایه چیه؟

شمشیر ساپرا دکمه و سیم ندارد و همه جایش تاج است. یعنی شما می‌توانی با نوک ضربه بزنی و با بغل‌ها هم ضربه بزنی. ولی در شمشیرهای فلوره و ایه دکمه‌ای هست که فقط شما می‌توانی با نوک آن ضربه بزنی و یک وزن ۲۵۰ گرمی هم پشتش وارد کنی که چراغ روشن شود. اما ساپرا ضربه‌ای است، قشنگ بزن بزنی است اما آنها نه. آنها رد کن و این داستان‌ها را دارد. هدف‌های متفاوتی هم دارد. در ایه از نوک پا تا سر است که با نوک شمشیر می‌زنند و فلوره باز با نوک می‌زنند فقط کمر به بالا. برای ما که ساپرا هستیم کمر به بالا هست به علاوه دست و سر.

در المپیک تو ناراحت بودی برای داوری و حق خوری که در حقت شد. وقتی الکترونیکی است، چگونه داور حق می‌خورد؟

در مسابقه‌ای که ۴۴-۴۴ مساوی بودیم. من و شمشیرباز ایتالیایی یک تکنیک را انجام دادیم. وقتی اینجوری می‌شود، می‌رسد به صدم ثانیه. مثلاً می‌گویند چه کسی زودتر قدم حمله زده. دستش سریع‌تر باز شده و کی جابه‌جا تر شده. من زودتر قدم تبدیل به حمله شد و دستم زودتر رسیده بود. عکسش را هم داریم. مسافتی که من آمدم، کل پیست را گرفته بودم. اینها می‌شود آنالیز شمشیربازی. این امتیاز برای من بود که دیدم ضربه را که زدم مربی ایتالیا زد بر سرش و من دیگر ماسک را برداشتم و شروع کردم به خوشحالی. گفتم بچه‌ها بریزید بالا خوشحالی کنیم. واقعاً فکر نمی‌کردم داور امتیاز ضربه را ندهد. آگه قرار باشد آن را هم ندهند، دیگر نمی‌شود بازی کنیم که چون ۵۰ درصد شمشیربازی وسط پیست است. چراغ هم روشن شود اما کی تکنیک را بررسی می‌کند.

چرا آخرش امتیاز را به شما ندادند؟

چیزی که اتفاق افتاد به حدی مرا به هم ریخت که سورپرایز شدم. اگر می‌خواستیم دو داور انتخاب کنیم برای این بازی یکی همان داور مصری بود که همیشه برای ما خوب قضاوت کرده و دیگری داور اوکراینی بود که وزیر ورزش اوکراین و آدم قوی است که هیچ وقت به ایتالیا و روس‌ها باج نمی‌داد. بعد فهمیدم آنها فقط ظاهر قضیه است. یعنی در جام جهانی و قهرمانی جهان آخر آخرش در المپیک کشورت باید در فدراسیون جهانی قدرت داشته باشد. یعنی وقتی نایب رئیس فدراسیون جهانی که ایتالیایی است، آمده بود و نشسته بود ردیف اول تماشاگران و تیم کشورش را تشویق می‌کرد. فهمیدم آنها دنبال برد هستند چون

ما تنها رشته تیمی بودیم که در بدترین حالت ششم المپیک شدیم. حق ما را هم خورده بودند، هرچند دو داور را هم دو سال محروم کردند. من می‌گویم اگر در بازی‌های آسیایی از شمشیربازی مدال می‌خواهند باید حمایت کنند. روی صحبت‌ها با آقای سجادی است. حداقل‌ها را به ما بدهید

